

3 KOČKA

Mňoukají, předou, lísají se, tulí se i protahují. Kdo? Přece kočky, kocouři, mourci i micinky. Další odvěcí kamarádi nás lidí. Mají nás rádi, ale zdaleka nejsou tak oddaní jako psi. To tak poslouchat nás na slovo, to je ve snu nenapadne! Ale přáteli se s námi dlouho. Podle archeologických vykopávek se kočky pohybovaly poblíž lidských sídel snad již v dávné době 10 000 let př. n. l., a to konkrétně v oblasti Blízkého východu.



Kde najdete myš tam najdete i kočku!

Rádi si smlsnou na obilí.



POMŮC, MYŠ

Pomoc myš, sežere nám úrodu, volali možná trochu poděšeně první zemědělci, kteří se kolem roku 8000 př. n. l. snažili dokázat, že pěstovat obilí je lepší a výhodnější než věčně běhat po lesích a honit zvěř, aby bylo večer něco k snědku. Jenže ouha, nikdo z nich, zdá se, nepočítal s nenasytnými myškami hryzalkami, které dokázaly na jeden záťah slupnout celou úrodu. Ještě že se na scéně včas objevila kočka, šelma, která nepříjemné hlodavce spolehlivě zlikvidovala. Vděční zemědělci si proto začali toto elegantní zvířátko předcházet. Krmili je, hladili a radovali se z plných sýpek. Divoké kočky se zase začaly na oplátku usazovat v blízkosti jejich obydlí.



KOČKY V EGYPTĚ

I lidé starověkého Egypta své kočky a kocoury milovali. Proč by taky ne? Když je chránili od myši a jiných nepříjemných hlodavců a ještě k tomu dokázaly lovit a hubit další nepříjemné škůdce – v případě Egypta jedovaté hady – kobry, zmije, nebo dokonce i štíry. To si pak jeden musí kočky předcházet pravidelným přísunem dobrot, no ne?



KOČKA A LOV S ČLOVĚKEM

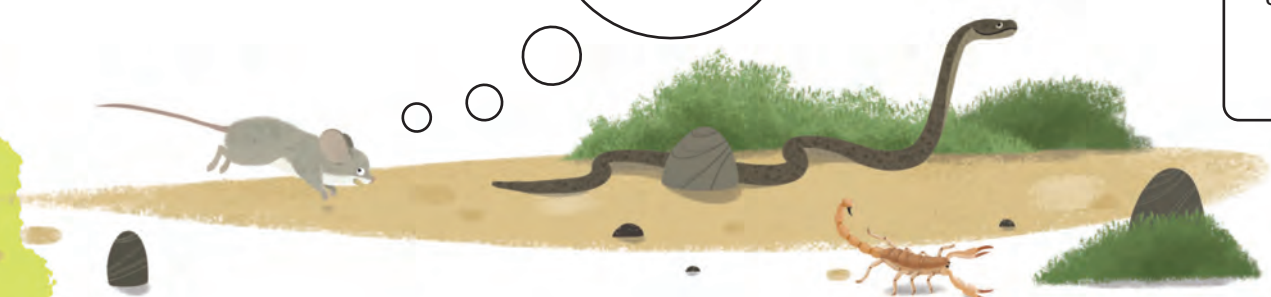
To, že lovce zvěře doprovázel pes, ví každé malé dítě. Představte si, že v Egyptě údajně pomáhaly svým lovu chtivým majitelům i kočičky. Archeologové tuto domněnku usuzují na základě starověkých vyobrazení lovců ryb a ptáků, s kočkou po boku. Ne, ne, svobodomyšlná kočka těžko apor tovala ulovenou zvěř, s největší pravděpodobností pouze plašila ptáky z hnízd schovaných v hustém porostu papyrů. Také důležitá pomoc, nemyslíte?

Ó MÁ KOČKO, OCHRAŇUJ MĚ!

Poněvadž kočky chránily člověka před nebezpečnými plazy, staly se časem důležitou a významnou součástí egyptského náboženství. Představovaly symbol ochrany. A tak zejména ženy živé i ty v hrobkách byly obklopeny amulety s vyobrazením koček, kočiček a kocourů, aby je uchránily před bodnutím štíra, hadím jedem, ale také aby jim zajistily plodnost. Jak na tomto, tak i na Onom světě.

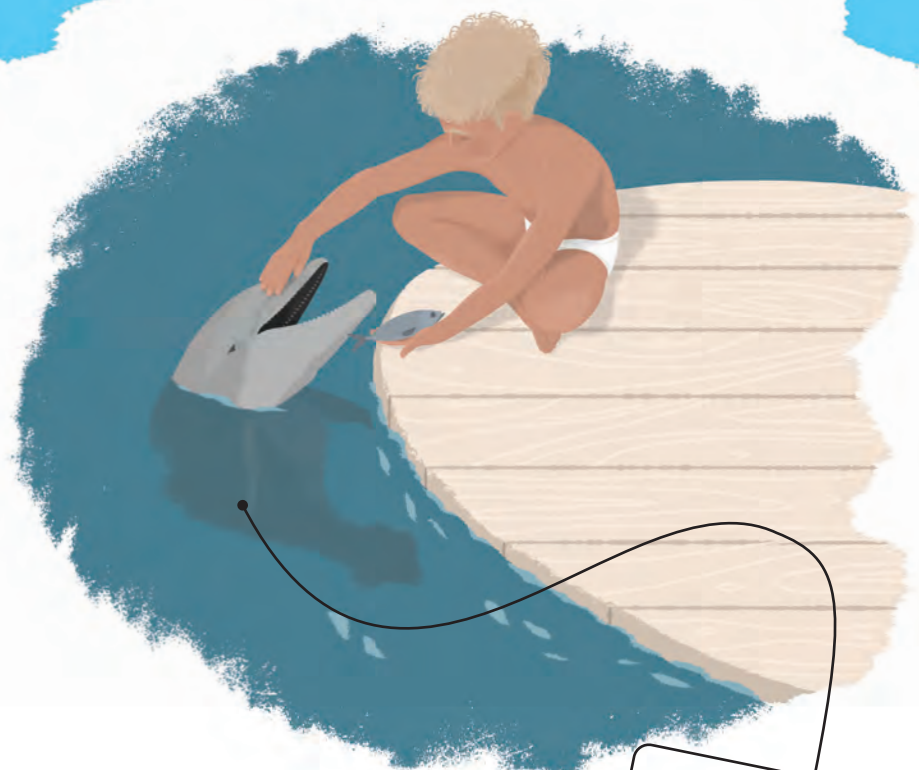
Rychle pryč nebo mě snad ta kočka chytí.

Nejenom před hlodavci, kočky chránily člověka i před hady a štíry.



6 DELFÍN

Pískají, zpívají, chechtají se a vůbec milují komunikaci. Usměvaví plavci moří a oceánů, roztomilí delfíni, delfinci i delfínice, kteří fascinují člověka již od vzdálených dob starověku. Tenkrát se dokonce naši předci domnívali, že tito veselí mořští živočichové jsou převtělení bohové. Nedivte se tedy, že toto milé zvířátko bylo zasvěceno slavnému řeckému bohovi slunce — Apollónovi.



S delfínem můžete být kamarádi, jako třeba se psem

Bez delfínů by se námořníci jen těžko dostávali na břeh



vyděšený námořník

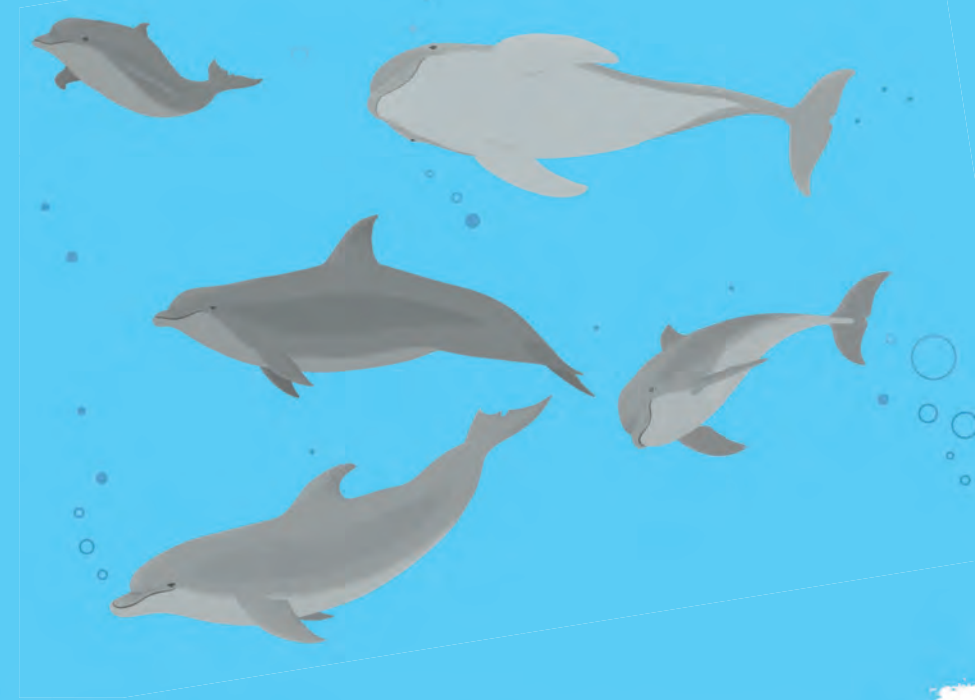
záchránář

Slibuju, že se naučím plavat, než se znovu vydám na moře!



POJĎ SI MĚ POHLADIT

Delfíni si váží lidského pohlázení a stojí o něj. V Austrálii se během 70. let usadilo v zálivu Shark Bay několik delfínů, kteří se vysloveně nabízeli rukám návštěvníků a zvědavců. Lidé je hladili jako o život a občas jim za odměnu hodili do tlamy rybu. Inteligentní a laskaví tvorové nechtěli být dárcům nic dlužní, a tak jim zase na oplátku nabídli ryby, které pro ně ulovili.



POMŮC, JÁ SE TOPÍM!

Starověké prameny uvádějí, že tito milí a k lidem přátelští tvorové údajně nejednou zachránili životy cestujících ze ztroskotaných lodí, topících se námořníků či mořeplavců. Dopravili je prý společně na bezpečný břeh a ještě od nich odehnali krvežíznivé žraloky.

PRAVDA NEBO LEŽ?

Dnes už se asi nedovíme, zdali se tyto senzační příhody opravdu udály, nebo zdali šlo jen o bujnou fantazii antických kronikářů. Každopádně v dobách nedávných se skutečně stalo, že delfíni zoufalého tonoucího plavce dostrkali svými těly až na mělčinu.